

Länsstyrelsen
GOTLANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0340131 Herrgårdsklint

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges.

Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man från i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet.

Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen.

Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Begreppsförklaringar Natura 2000

SPA - Område som genom regeringsbeslut klassificerats som särskilt skyddsområde i enlighet med EU:s fågeldirektiv (2009/147/EEG).

pSCI - Område som är föreslaget av regeringen, men ännu ej antaget av EU-kommissionen.

SCI - Område som, i den biogeografiska regionen eller de biogeografiska regionerna det tillhör, väsentligt bidrar till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos någon av livsmiljöerna i bilaga 1 i art- och habitatdirektivet eller någon av arterna i bilaga 2 i samma direktiv. Områden som kan bidra till att nätverket Natura 2000 blir sammanhängande och som väsentligt bidrar till bibehållandet av den biologiska mångfalden inom den biogeografiska regionen eller de biogeografiska regioner (kontinental, boreal, alpin, marin östersjön och marin atlantisk) som avses.

SAC – Område av gemenskapsintresse (SCI) som av regeringen med stöd av MB (Miljöbalken) 7 kap. 28 § förklarats som särskilt bevarandeområde.

Gynnsamt bevarandetillstånd

En arts bevarandestatus anses gynnsam när:

- populationsutvecklingen visar att arten på lång sikt kommer att förbli en del av sin livsmiljö
- dess naturliga utbredningsområde inte minskar och sannolikt inte heller kommer att minska
- tillräckligt mycket livsmiljö finns för att arten ska bibehållas på lång sikt.

En naturtyps bevarandestatus anses gynnsam när:

- dess naturliga utbredningsområde och de ytor den täcker är stabila eller ökande
- de strukturer och funktioner som krävs för att livsmiljön ska bibehållas finns kvar under överskådlig framtid
- bevarandestatusen hos dess typiska arter är gynnsam.

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0340131 Herrgårdsklint

Kommun: Gotland

Områdets totala areal: 145,6 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2018-12-01

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2018-12-20

Markägarförhållanden: Statliga

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2002-01-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6210 - Kalkgräsmarker

6280 - Alvar

7210 - Agkärr

7230 - Rikkärr

8210 - Kalkbranter

8240 - Karsthällmarker

9010 - Taiga

1970 - Gotlandssippa, *Pulsatilla vulgaris ssp. gotlandica*

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

---Prioriterade bevarandevärden---

Inom Natura 2000-området Herrgårdsklint är de prioriterade bevarandevärdena områdets;

Kalkgräsmarker (6210), Alvar (6280), Agkärr (7210), Rikkärr (7230), Kalkbranter (8210), Karsthällmarker (8240) och Taiga (9010). Det är också prioriterat att bevara områdets förekomster av arten; Gotlandssippa (1970). Bevara ett område med mosaikartade förekomster av alvarmarker, kalkbranter, våtmarker och gles tallskog med rika inslag av död ved och höga biologiska värden. Bevara den flora och fauna som är typisk för de ovan nämnda naturtyperna.

---Motivering---

Alvarmarker finns på få platser i världen och är av högt bevarandevärde där de återfinns i god kondition. Det mosaikartade landskapet med omväxlande karga alvarmarker, skogsmarker och våtmarker gör området värdefullt med en stor variation av arter förknippade med dessa naturtyper. En faktor som gör området ytterligare värdefullt är att det förbinder två andra Natura 2000-områden, Russvätar och Torsburgen, vilket ger ett stort sammanhängande skyddat område.

---Prioriterade åtgärder---

Vid ogynnsam täckningsgrad av igenväxningsvegetation sker i första hand manuell underhållsröjning.

Beskrivning av området

Herrgårdsklint är en inlandsklint belägen på en höjd av cirka 50 meter över havet i Gammelgarns socken på östra Gotland. Klintens branter vätter åt norr, öster och söder, medan den västra delen är flackt sluttande. Den norra branten är högst, och här ligger också en försvarsborg från romersk järnålder – folkvandringstid. Borgens södra del består av en 2 meter hög kalkstensmur. Innanför borgen finns fem husgrunder från samma tid.

Natura 2000-området Herrgårdsklint utökades på regeringsuppdrag i augusti 2015.

Uppe på klinten är jordlagret tunt och marken väldränerad. På några håll finns nakna kalkstenshällar. Kalkberggrunden kännetecknas av ett högt pH-värde som gör att vissa näringsämnen blir svårösliga och därmed svåra för växterna att ta upp. På grund av dessa faktorer är produktionen av biomassa låg.

Stora delar av herrgårdsklint är beväxta med gles tallskog med ett stort inslag av en, i vissa fall också av gran. I buskskiktet växer också exempelvis skogstry, rönn, nypon, slån och oxbär. Även idegran finns i området. Bortsett från ett öppnare parti i områdets nordöstra del har hela Herrgårdsklint blivit klassat som nyckelbiotop av Skogsvårdsstyrelsen. Det innebär att skogen bedöms ha höga naturvärden och att man finner eller kan finna rödlistade arter i området. I området finns ett flertal rödlistade arter. Här finns stora botaniska värden, ett olikåldrigt trädskikt, ett stort inslag av gamla och senvuxna träd, stora mängder död ved och ett rikt insektsliv knutet till den döda veden. Själva klinten i norr beskuggas av tall och gran, vilket ger hög luftfuktighet som gynnar vissa mossor, lavar, och mollusker. I detta område växer exempelvis kattfotslav, gammelgranslav, nålkvastmossa, blåmossa och grov fjädermossa.

I området finns partier med spår av en skogsbrand som inträffade 1986. Här är andelen döda träd i form av torrträd, högstubbar och lågor relativt hög och man kan också finna enstaka levande träd med brandskador. Det är framförallt vissa värmegynnade, vedlevande insekter som drar nytta av den brandskadade veden. I några bergsskrevor i detta område växer den sällsynta gulskronillen. I den glesa skogen på Herrgårdsklint växer bland annat lundstarr, vispstarr, getrams, akleja, blåsippa, stenbär, ekorrbar, blåbär, lingon, ängskovall, örnbräken, träjon, linnéa, nästrot, kruståtel, lundskafting, mjölkört, vårfryle, murgröna och skogssallat. Här växer också gott om kungsmynna, en annars ganska ovanlig växt på Gotland.

På de öppna markerna växer bland annat solvända, blodnäva, tulkört, färgmåra, brudbröd,

småfingerört, revfingerört, svartkämpar, smultron, vit fetknopp, backtimjan, hartsros, gulmåra, knippfryle, äkta johannesört, nattviol, käringtand, axveronika, mjölon, vägtistel, darrgräs, vårbrodd och flentimotej. Dessa växter är anpassade till en torr och näringsfattig miljö med stark solinstrålning och störning i form av exempelvis bete. De är ofta småväxta med en stor del av bladmassan nära marken. Om näringshalten ökar konkurreras de lätt ut av större, näringsgynnade arter. Minskad ljusstillgång till följd av minskat bete och igenväxning är till nackdel för dessa arter. Det är rimligt att anta att Herrgårdsklint en gång i tiden har betats, men idag är det andra störningsregimer som håller vegetationen nere, exempelvis kaninbete, torcka, tramp från besökare och i enstaka fall bränder.

Herrgårdsklint är rikt på fjärilsarter, bland annat finns här de rödlistade arterna apollofjäril och svartfläckig blåvinge, samt sandgräsfjäril och allmän nätfjäril. Apollofjärilen är knuten till vit fetknopp och den svartfläckiga blåvingen till backtimjan. Områdets fågelliv torde vara rikt men har inte inventerats. Större korsnäbb hör till områdets häckande arter, liksom troligen nattskärra och spillkråka.

Vissa arter är så hotade att det inte räcker att skydda dem inom naturreservat eller genom fridlysning. För sådana arter finns speciella åtgärdsprogram som skraddarsys för varje enskild art. Dessa program kallas Åtgärdsprogram för hotade arter och förkortas ÅGP. Åtgärdsprogram för hotade arter förekommer även utanför naturreservat.

Inom området Herrgårdsklint återfinns följande arter med speciella åtgärdsprogram:

Växter: Gotlandssippa (*Pulsatilla vulgaris* ssp. *gotlandica*).

Vad kan påverka negativt

---Igenväxning---

Det mest påtagliga hotet mot de biologiska värdena knutna till både områdets öppna torrare marker (alvarmarker, kalkgräsmarker och karsthällmarker) och våtmarker (rikkärr, agmyr) är igenväxning, en naturlig följd av att betet har upphört. Alvarets växter är så gott som helt beroende av ljusinstrålning och att torra och näringsfattiga förhållanden råder, vilket hindrar mer näringskrävande arter att etablera sig. Bara några centimeters växttäckning minskar solinstrålningen och kan påverka många växters förmåga att gro. Ökad igenväxning leder till ökad förnaansamling från döda växter vilket på sikt medför en näringsanrikning och tjockare jordtäckning, vilket i sin tur accelererar igenväxningen på alvarmarkerna. Igenväxning utgör även ett hot mot de öppna rikkärrsmiljöerna i området. En stor andel av områdets utpekade bevarandevärden är helt beroende av att näringsfattiga förhållanden råder. Hävdgynnade arter missgynnas och konkurreras ut vid förändrade näringsförhållanden till följd av ökad kvävedeposition och andra luftburna föröroreningar samt surt nedfall, vilket bidrar till förändrad artsammansättning och ökad igenväxning. Vegetationssammansättningen i bottenkiktet förändras och andelen gräs, buskar och träd ökar. Inom Natura 2000-området Herrgårdsklint går igenväxningen av de öppna markerna långsamt tack vare näringsbristen och störningsregimer som kaninbete och tramp från besökare (speciellt runt fornborgen). Men igenväxning förekommer och ett hot kan föreligga främst för de delar av området som inte ligger vid fornborgen. Igenväxningen är ett hot mot den rödlistade arten Gotlandssippa som är känslig för konkurrens.

---Ingrepp och störning---

Kraftiga ingrepp och störning är ett hot mot områdets naturtyper och arter. Framförandet av fordon i terrängen kan skada alvarmarkernas tunna jordtäckning och vegetation. Gödsling, kalkning eller insådd av för naturtypen främmande arter har en negativ inverkan på områdets biologiska värden. Alla former av produktionsinriktat skogsbruk till exempel avverkning, gallring, markberedning, dikning eller plantering utgör ett hot mot området. Avverkning av omkringliggande skogsområden ger en fragmentering och minskar kontakten mellan området och andra skogar vilket minskar det genetiska utbytet mellan populationer.

---Påverkan på hydrologi och hydrokemi---

Alla typer av dränerande åtgärder (inklusive markavvattningsföretag och dämning), t.ex. täktverksamhet, dikning, körning och andra markavvattande åtgärder påverkar hydrologi och hydrokemi, vilket kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning. Vidare kan anläggning av skogsbilvägar över eller i närheten av området påverka hydrologin och/eller hydrokemin i området. Effekterna av dränerande åtgärder kan vara uttorkning, ökad igenväxning och erosion. Avverkning, körning, markberedning, plantering eller andra skogliga åtgärder i närliggande fastmarksskog påverkar hydrologi, lokalklimat och markstruktur och kan leda till läckage av näringsämnen, vilket kan påverka artsammansättningen i dessa normalt näringsfattiga marker. Anslutande avverkningar och närsaltsbelastning leder till försämrade bevarandestatus.

Eftersom våtmarker även påverkas av kvaliteten på tillrinningsområdet, kan negativa hydrologiska effekter långt utanför området ha en negativ effekt på bevarandestatusen, t.ex. genom störningar i tillrinnings- och avrinningsmönstret i våtmarkerna. Agkärar och rikkärar uppträder på platser i naturen där närsaltsnivåerna är naturligt låga. Hydrologiska ingrepp i våtmarker, såsom exempelvis dränerande dikningar leder ofta till att torv oxiderar vilket i sin tur medför att närsalter frigörs. En ökad närsaltsbelastning gynnar en rad arter på bekostnad av karaktärsarter och typiska arter för områdets ingående naturtyper. I Herrgårdsklint finns agkärret Diksmyr, som är delvis men inte helt beläget inom Natura 2000-området, vilket innebär att påverkan på den oskyddade delen av myren även kan få effekter inom området.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för naturvårdsinriktade ändamål som skötsel och förvaltning av det berörda området (7 kap. 28 a § miljöbalken).

- Området ligger inom Riksintresse för Naturvård.
- Området ligger inom Riksintresse för Friluftsliv.
- Området ligger inom Riksintresse för Kulturliljövård.
- Området är skyddat som Naturresevat, sedan 2009.

Alvarmarker har historiskt sett utsatts för någon typ av störning, mänsklig eller naturlig, kontinuerligt eller med jämna mellanrum, utan vilken de flesta alvarmarker inte skulle finnas kvar. I Herrgårdsklint har betet upphört men de naturliga störningsregimerna (framför allt kaninbete, torka och frost) samt tramp från besökare, gör att igenväxningen går långsamt. Det finns dock en risk för att åtgärder (försiktiga röjningar vid behov) kommer att krävas för att hålla alvarmarkerna öppna i framtiden.

---Röjning---

Uppslag av träd och buskar röjs bort i öppna kärrytter och från de öppna alvar- och hållmarkerna och kalkgräsmarken.

I skogen kan naturvårdande glänt- och plockhuggningar göras för att skapa luckighet, flerskiktning och viss öppenhet om det befins nödvändigt. Ett större uttag av yngre träd sker än hos medelåldersträd vid glänt- och plockhuggningar i trädskiktet. Gamla träd och död ved bör alltid bevaras. Röjningen bör i första hand ske manuellt. Röjningsrester tas bort, alternativt eldas upp på plats.

---Bete---

Bete förekommer inte i området när denna bevarandeplan skrivs, men ett återupptaget extensivt bete i Herrgårdsklint med omgivning är ett alternativ för att förhindra igenväxning i området. Framför allt tas dock detta upp då ett återinfört bete är önskvärt i det intilliggande Natura 2000-området Russvätar, vilket i så fall skulle ge möjlighet att kunna låta betesfållan sträcka sig även in i Herrgårdsklint. I fall av återinfört bete ska ett traditionellt skogsbete eftersträvas, med en flerskiktad och luckig skog med väl utvecklade bryn.

Betesdjurens bete och tramp hindrar i viss utsträckning föryngringen av vedväxter och har en positiv effekt på många växters förmåga att gro. Bara några centimeters växttäckning innebär en ljusförlust som kan försvåra för vissa arters groddplantor att etablera sig; men en liten, kal fläck uppkommen genom tramp eller bete kan vara vad som behövs. Detta gäller till exempel alvarets orkidéer, vars frön bara kan gro på bar jord. Det tunna jordtäcket är dock mycket känsligt och det finns växtarter som missgynnas av markslitage och för intensivt bete. Även rikkärr kan påverkas negativt av alltför hårt betetryck. Vid eventuellt bete i området ska stödutfodring liksom avmaskning i förebyggande syfte, så kallad strategisk avmaskning, undvikas. Avmaskningen skall skötas utanför naturbetesmarken och avmaskningsmedel som innehåller makrocycliska laktoner (där avermectinerna ingår) får ej användas.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6210 - Kalkgräsmarker

Areal: 1,6 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 3 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Kalkgräsmarker förekommer i Herrgårdsklint uppe på bergshöjden där fornborgen ligger. När denna bevarandeplan skrivs är kalkgräsmarkerna öppna, men det är möjligt att det kaninbete och tramp av besökare som utgör den enda hävden inte kommer att vara tillräcklig för att i framtiden upprätthålla en gynnsam bevarandestatus hos naturtypen.

Generell beskrivning

Naturtypen kalkgräsmark innefattar torra till friska, hävdpräglade gräsmarker nedanför trädgränsen ofta med ett rikligt inslag av örter, särskilt kalkkrävande sådana. Jordlagret är tunt och näringsfattigt och har skapats från kalkstensberggrund. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är låg och naturtypen är mestadels helt öppen. Hävdgynnade arter ska finnas. Viktiga orkidélokaler är en prioriterad undergrupp av naturtypen och hyser antingen en riklig förekomst av orkidéer, en värdefull population av minst en nationellt mindre vanlig orkidéart, eller en förekomst (oavsett storleken) av minst en orkidéart som är nationellt eller regionalt sällsynt eller mycket sällsynt.

Örtrikedomen gör kalkgräsmarkerna viktiga för många insekter, inte minst bin och fjärilar. Naturtypen kan uppträda i olika skepnader beroende på bland annat fuktighet och klimat. I sydöstra Sveriges sommartorra områden kan kalkmarkerna uppträda som olika typer av stäppartade torrängar med arter som ängshavre, brudbröd, backsmultron, back-klöver, flentimotej. I vissa områden kan toppjungfrulin, fältsippa och fältvädd också vara vanliga i naturtypen. På friskare kalkmarker finns arter såsom vildlin, darrgräs och rödkämpar. Mark som på grund av igenväxning, felaktig skötsel eller annan påverkan i stort sett saknar karakteristiska arter och inte går att restaurera inom en rimlig tid bör i normalfallet inte räknas som naturtyp. Detta gäller även mark som är så starkt gödningspåverkad att kvävegynnade växter helt dominerar fältskiktet.

Bevarandemål

Arealen av Kalkgräsmark (6210) ska vara minst 3 hektar.

Vegetationen skall vara tydligt hävdpräglad och ha en för naturtypen naturlig artsammansättning, inklusive kalkkrävande arter. Gräsmiljön skall vara öppen med en täckningsgrad av träd och buskar. Ett visst inslag av buskar och träd förekommer och gynnar bl.a. insektsfaunan i området.

Området har en naturlig näringsnivå som är opåverkad av gödsling (förutom från betande djur). Om bete återinförs hålls betesdjuren så långt som möjligt fria från avmaskningsmedel som innehåller makrocycliska laktoner (där avermectinerna ingår) eftersom det slår ut den dynglevande insektsfaunan.

Typiska arter förekommer rikligt och visar inga tecken på bestående populationsnedgångar. Arter som blivit klassade som invasiva och/eller negativa indikatorarter förekommer inte eller i mycket liten omfattning.

Bevarandetilstånd

Icke gynnsamt.

6280 - Alvar

Areal: 5,52 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 3,2 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Det mesta av Herrgårdsklints alvarmarker finns uppe på klinten vid fornborgen. Alvaren är öppna, men har ofta väl mycket vegetation med mer gräs än önskvärt, igenväxning är alltså ett problem här.

Generell beskrivning

Alvarmarkerna i Herrgårdsklint är fläckvis utspridda över området, och förekommer med större sammanhängande ytor i synnerhet i de södra delarna av området. Alvaren har buskvegetation av främst en, som på sina ställen börjar bli väl tät när denna bevarandeplan skrivs. På Herrgårdsklints alvar förekommer de rödlistade fjärilsarterna svartfläckig blåvinge, mindre blåvinge och apollofjäril. Växterna liksom fjärilarnas värdväxter förekommer nästan enbart på öppna, torra och näringsfattiga marker.

Naturtypen utgörs av flera olika växtsamhällen. Bland annat kan följande undertyper urskiljas:

- Vätar, det vill säga vattensamlingar med viss sedimentavsättning på alvarmark som i regel torkar ut under sommaren.
- Kalkhällmarker med inget eller mycket tunt jordtäck.

Alvarmark karakteriseras av att den utvecklas på plan eller nästan plan kalkberggrund som i något skede har påverkats av nedisning. Jordtäckets är tunt eller obefintligt, och kalkberggrunden kännetecknas av ett högt pH-värde som gör att vissa näringsämnen blir svårösliga och därmed svåra för växterna att ta upp. Sammantaget skapar detta en mycket mager och ofta torr miljö där bara vissa arter kan etablera sig.

Alvarmarker påverkas i allmänhet av någon typ av stress/störning, antingen kontinuerligt eller då och då. Mänsklig aktivitet i form av betesdrift eller avverkning har under långa tider satt sina spår i de svenska alvarmarkerna, och i många fall varit en av förutsättningarna för deras existens. Omkring år 1900 var utbredningen av landets alvarmarker som störst, men i takt med att betesdjuren minskat i antal och betet flyttats till mer produktiva marker har många alvar växt igen. Igenväxning innebär att föroarna från döda växter kan ansamlas och jordtäckets blir långsamt tjockare. Då binds vatten lättare i marken och tillväxthastigheten kan öka något. Alvarmark är dock vanligtvis för mager för att mer högväxta örter och gräs ska kunna konkurrera ut den ursprungliga vegetationen, däremot kan denna trängas undan om förbuskningen blir mycket kraftig. Alvarets växter är så gott som helt beroende av stark ljusinstrålning och torra och näringsfattiga förhållanden, som hindrar mer näringskrävande och högväxta arter att etablera sig. Det är bara vissa varianter av naturtypen som kan behålla sin öppna karaktär genom endast naturgivna störningsprocesser tillsammans med en extrem brist på näringsämnen och vatten.

Till de naturliga störningsregimerna hör exempelvis bränder, svår torka, översvämningar eller uppfrysning rörelser i marken. Dessa faktorer har gjort att vissa alvarmarker har existerat i hundratals eller tusentals år utan mänsklig påverkan.

Alvarets insekter är även de anpassade till ett torrt och varmt klimat. Många är knutna till specifika växtarter och försvinner om deras värdväxter gör det. Flera av insekterna, bland annat många fjärilsarter, är beroende av växter som nästan bara finns på öppna, torra och näringsfattiga marker. Apollofjärilen är till exempel beroende av vit fetknopp som värdväxt för

sina larver, medan tulkörten drar till sig den vanligt förekommande riddarskinnbaggen som lever på växtens frön och fruktämnen både som larv och som vuxen.

Många småfåglar trivs på de halvöppna alvarmarkerna, till exempel gulsparv, hämpling, sädesärta, stenskvätta och sånglärka.

Bevarandemål

Arealen av Alvar (6280) ska vara minst 3,2 hektar.

Miljön är solöppen och har en låg täckningsgrad av träd och buskar med avsaknad av igenväxningsvegetation. Ett rikligt inslag av vegetationsfri mark (exklusive skorplavar) där berggrunden går i dagen eller med ett tunt lager av blottlagda kalkrika finjordar förekommer. Finjordarna och artsammansättningen präglas av återkommande naturliga störningsregimer som uppfrysningsfenomen under vinterhalvåret och torkstress under sommarhalvåret. Hela arealen har en ostörd hydrologi. Området har en naturlig näringsnivå som är opåverkat av gödsling (förutom från eventuella betesdjur). Om bete förekommer hålls djuren så långt som möjligt fria från avmaskningsmedel som innehåller makrocycliska laktoner (där avermectinerna ingår) eftersom det slår ut den dynglevande insektsfaunan. Buskar och träd av igenväxningskaraktär röjs vid behov. En för naturtypen naturlig artsammansättning förekommer, där typiska arter, karaktärsarter och hävdgynnade arter förekommer rikligt och utan tecken på bestående populationsnedgångar. Ingen förnaansamling och förtjockning av jordlagret förekommer i naturtypen.

Bevarandetillstånd

Icke gynnsamt.

7210 - Agkärr

Areal: 0 ha. Arealen ej fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 10,8 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I Herrgårdsklint består naturtypen av den centrala delen av Diksmyr, som är belägen i området. Agkärrret har en stor öppen myrvidd, som i stort sett omedelbart övergår i skog med endast en mycket smal kant med inslag av rikkärrsvegetation (inte klassad som naturtyp).

Generell beskrivning

Naturtypen utgörs av kalkrika kärr, sjöpartier eller annan fuktig mark med gotlandsag. Naturtypen bildas i grunda kalkrika kärr, sjöpartier eller stränder men utgör ibland ett successionsstadium av blöta, igenväxande rikkärr som lämnats utan hävd. Ag förekommer i allt från smärre bestånd i vegetationsmosaiker med en artrik och lågvuxen rikkärrsvegetation till närmast ensartad dominerande bestånd av ag. Både öppna och trädklädda agkärr förekommer. I trädklädda agkärr med lång kontinuitet i trädsiktet bör skogsbruk undvikas eller bedrivas med stor naturvårdshänsyn.

Förutsättningarna för gynnsam bevarandestatus är flera, bl.a. intakta hydrologiska förhållanden och en opåverkad hydrokemi. Detta inkluderar att torv inte oxideras som en följd av antropogena ingrepp utan endast som en följd av naturliga förändringar. Karaktärsarten ag och typiska arter som höstspira, ängsnycklar, bläddror *Utricularia* spp., korvskorpionmossa och kransalger *Chara* spp. indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen med avseende på närsaltsbelastning och hydrologisk stabilitet. Massuppträdande av bunkestarr, älgört, svärdsilja och viden *Salix* spp. som betraktas som negativa indikatorarter i agkärr indikerar hydrologisk påverkan och förhöjd kvävestatus.

Bevarandemål

Arealen av agkärr (7210) ska vara minst 10,8 hektar.

Intakta hydrologiska förhållanden råder med opåverkad hydrokemi i såväl våtmarken som tillrinningsområdet. I myrvidden dominerar och uppträder ensartade bestånd av ag över stora arealer (alternativt i vegetationsmosaiker med artrik och lågvuxen rikkärrsvegetation).

En tydlig vegetationszonering förekommer till följd av säsongsmässiga fluktuationer i vattenstånd. Karaktärsarten ag och typiska arter som höstspira, ängsnycklar, bläddror *Utricularia* spp., korvskorpionmossa och kransalger *Chara* spp. dominerar fält- och bottenstikt i våtmarken. Förekomsterna av karaktärsarten och de typiska arterna är varaktiga och visar inga tecken på bestående populationsnedgångar. Inga massuppträdanden av bunkestarr, älgört, svärdsilja och viden *Salix* spp. förekommer.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt.

7230 - Rikkärr

Areal: 0 ha. Arealen ej fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 4,7 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I den centrala delen av Herrgårdsklint finns ett våtmarksområde med delvis öppna, delvis trädklädda rikkärr.

Generell beskrivning

Naturtypen utgörs av öppna eller skogklädda, mineralrika och torvbildande kärr som är minerotrofa, det vill säga får ständig tillförsel av mineralrikt vatten från omgivningen. pH-värdet i rikkärr är högre än i andra myrtyper, vanligen pH6 eller högre. Rikkärr är inte rika på näring som namnet antyder, utan på mineraler i form av höga halter av baskatjoner, främst kalcium men även järn eller magnesium. Rikkärr där pH-värdet överskrider pH7 och där kalkhalten är mycket hög klassas som extremrikkärr.

Rikkärrsvegetationen är artrik och domineras av halvgräs och örter, bl.a. orkidéer. Bottenskiktet byggs upp av så kallade brunmossor eller i vissa fall vitmossor. Bra indikatorarter för rikkärr är t.ex. späd skorpionmossa, gräsull och tagelsäv. Bra indikatorarter för extremrikkärr är t.ex. axag, kärrknipprot, tuffmossor eller en hög täckningsgrad av späd skorpionmossa.

Rikkärren är blötare än kalkfuktängar och skiljer sig från dessa genom att vara mer lågvuxna när de är obetade och genom att oftast ha djupare torv, större dominans av halvgräs samt en hög andel och mångfald av mossarter. Många av rikkärren, särskilt i södra Sverige, har traditionellt hävdats genom ängsbruk och betesdrift vilket har påverkat vegetationens sammansättning. När hävden upphört har flertalet växt igen till sumpskog. Både öppna och trädklädda rikkärr inkluderas i habitatet, vilket kan ha en krontäckning av 0-100 %.

Bevarandemål

Arealen av Rikkärr (7230) ska vara minst 4,7 hektar.

Intakta hydrologiska förhållanden råder med opåverkad hydrokemi i såväl våtmarken som tillrinningsområdet. En för naturtypen naturlig artsammansättning förekommer med frånvaro av arter som blivit klassade som invasiva. Negativa indikatorarter förekommer inte eller i mycket liten grad. Området har en naturlig näringsnivå som är opåverkad av gödsling (förutom från betande djur). Vid ett eventuellt återinfört bete hålls betesdjuren så långt som möjligt fria från avmaskningsmedel som innehåller makrocykliska laktoner (där avermectinerna ingår) eftersom det slår ut den dynglevande insektsfaunan och kan påverka hydrokemin. Typiska arter och karaktärsarter av kärlväxter och mossor förekommer i fält- och bottenskiktet.

Bevarandetillstånd

Icke gynnsamt. Igenväxning pågår.

8210 - Kalkbranter

Areal: 2,5 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 4,9 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Klinten på Herrgårdsklint har kalkbranter runt nästan hela klinten (utom västra delen). Klintbranterna skuggas i norr av skogen, vilket ger en hög luftfuktighet som gynnar vissa mossor, lavar och mollusker.

Generell beskrivning

Naturtypen utgörs av kalksten eller kalkrika klippor med vegetation i sprickor och på hållar. Även ultrabasisiska bergarter (t.ex. serpentinit) räknas hit. Naturtypen är spridd i landet och omfattar alla sluttningar eller starkt lutande (minst 30°) kalkstensytor som är så kalkrika att kalkkrävande arter trivs på dem, förutom klippor som påverkas av havet. I representativa fall är branten högre än 5 meter, och består huvudsakligen av fast berggrund.

Vegetationen består både av kärleväxter i sprickor samt av en artrik lav- och mossflora på de branta klippväggarna och under överhäng. På klippställarna finns ofta rikligt med skorplavar, t.ex. av orangelavar *Caloplaca* spp. och i sprickorna växer bräckor *Saxifraga* spp., drabor *Draba* spp., ormbunkar och enstaka gräs samt rikligt med mossor. Vegetationen på ultrabasisisk silikatberggrund kan vara artrik och innehåller ofta starkt specialiserade arter. I habitatet ingår också mindre klippphyllor med vegetation. Träd förekommer normalt inte, och även i mindre branter ska krontäckningen alltid vara <30 %. Branten får inte vara täckt av ett sammanhängande vegetationsskikt.

Habitatet innehåller flera mycket artrika och särpräglade växtsamhällen som varierar med exposition och fuktighetsförhållanden. Förekomsten av sprickbildningar, översilade ytor och klippphyllor med tunt jordtäckte är viktiga faktorer för vegetationen. Branterna är ofta boplats för rovfåglar.

Intilliggande skog är gynnsamt för klippvegetationen, främst skog vid basen av branten som skuggar och begränsar avdunstningen vilket leder till bättre bevarad luftfuktighet. Skog på toppen av klippan bevarar nederbörden bättre och ser till att vattenflödet nedför klippan blir jämnare

Bevarandemål

Arealen av Kalkbranter (8210) ska vara minst 4,9 hektar.

Branten består huvudsakligen av fast berggrund, där jordlagret (om det finns) främst består av vittringsgrus. Det ska finnas en rik förekomst av orört substrat. Förekomsten av träd ska vara liten eller obefintlig och ett sammanhängande vegetationsskikt saknas. En för naturtypen naturlig artsammansättning förekommer med ingen eller liten förekomst av arter som blivit klassade som invasiva och/eller negativa indikatorarter. Typiska arter förekommer rikligt och visar inga tecken på bestående populationsnedgångar.

Områdets hydrologi ska vara opåverkad. Skogen uppe på klinten och nedanför branten ska bibehållas för att bevara gynnsamma hydrologiska förhållanden i branten.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt.

8240 - Karsthällmarker

Areal: 0,08 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 2,2 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Uppe på klinten i Herrgårdsklint finns en karsthällmark med fint utvecklade karstsprickor.

Generell beskrivning

Karsthällmarker är kalkhällmarker med djupa sprickor och håligheter tydligt vidgade av karstprocesser. Kalkberggrunden går i dagen och saknar eller har ett tunt lager av kalkrika finjordar. Klimatet är torrt vilket präglar vegetationen på de ofta kala hällarna, som domineras av fetknoppsarter, lavar och kuddar av mossor. I sprickbildningarna råder ett annat mikroklimat, som tillsammans med att jord ansamlats i sprickorna skapar annorlunda växtförhållanden. Här växer kalkälskande ormbunksväxter, slån, ask och nyponbuskar.

De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen. För att behålla gynnsam bevarandestatus krävs ofta mer eller mindre intensivt bete samt röjning av igenväxningsvegetation.

Bevarandemål

Arealen av karsthällmark (8240) ska vara minst 2,2 hektar.

Miljön är solöppen och har en låg täckningsgrad av träd och buskar med avsaknad av igenväxningsvegetation. Karstvidgade sprickor och håligheter förekommer i kalkberggrunden med varierande grad av förnaansamling i sprickbildningarna. Hydrologin och berggrundens vattenhållande egenskaper är intakta och långsamtgående karstprocesser finns behålls. Kalkberggrunden går i dagen med avsaknad av eller tunt lager av kalkrika finjordar. Finjordarna och artsammansättningen präglas av återkommande naturliga störningsregimer som uppfrysningssfenomen under vinterhalvåret och torkstress under sommarhalvåret. En naturlig artsammansättning förekommer med frånvaro av arter som blivit klassade som invasiva. Typiska arter dominerar vegetationen och visar inga tecken på bestående populationsnedgångar.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt.

9010 - Taiga

Areal: 10 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 101,6 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Skogarna i Herrgårdsklint hänger ihop med skogar av samma typ i omkringliggande områden, inklusive Natura 2000-områdena Russvätar och Torsburgen, vilket ger stora sammanhängande skogsmarker. Skogen domineras av tall och är gles med stora inslag av en. Troligen har marken en gång betats. Skogen har rika förekomster av gamla träd och död ved, och hyser stora biologiska värden.

Generell beskrivning

Naturtypen förekommer i boreal till boreonemoral zon på torr till blöt och näringsfattig till näringsrik mark. Men trots variationen omfattar taigan till övervägande del skogar belägna på surare och näringsfattig mark på moräner eller glacifluviala sediment. Taiga utgör majoriteten av barrskogen i den boreala regionen och är vitt spridd över den.

Taigan betecknas normalt som urskogsartad skog, naturskog eller skog med naturskogsqualiteter. Med naturliga, gamla skogar menas skogar som har kvar en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning och bete, men de har aldrig omfattats av kalavverkningar. Det ska finnas gamla träd och död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. I en taigaskog är trädskiktets krontäckningsgrad normalt 30-100% och utgörs av gran, tall, björk, asp, rönn och sälg, men även små inslag av andra inhemska trädslag kan förekomma tex ek, bok och på fuktigare mark al. Naturtypen innefattar dessutom brandfält och stormfällningar, och dessa har ofta en lägre krontäckning. En taigaskogs hydrologi är inte under stark generell påverkan från markavvattning.

Taigan kan betraktas som en serie skogstyper med sinsemellan olika sammansättning och naturvärden beroende på abiotiska faktorer såsom markfuktighet och lokalklimat. En betydande del av taigan har i ett naturtillstånd påverkats av storskaliga dynamiska krafter, främst i form av brand men även översvämningar, väderfenomen och påverkan genom insekts- och svampangrepp. Ibland kan en skogstyp övergå i en annan typ genom störning eller succession, t ex då lövbrännor etableras efter brand i barrskog för att sedan övergår i bland- eller barrskog, eller då gran får ökad utbredning i tallmiljöer som inte brunnit på länge. Inom naturtypen västlig taiga kan nämnas flertalet undergrupper av skog, nämligen: granskog, tallskog, blandskog, triviallövskog samt kalmare och glest beskogad mark med mycket död ved efter störning (ex. brandfält) och mark i naturliga successionsstadier efter störning, (t. ex. barr-, löv- eller blandbrännor).

Gotland hyser den största sammanhängande arealen av kalkbarrskog dominerad av tall. Kalkbarrskogen är rik på örter, gräs och halvgräs, örnbräken och begynnande inslag av ris är mycket vanliga där betet upphört sedan länge. Dessa skogar är ibland öppna men ofta stadda i igenväxning; enbuskar tättnar och trädförnyringen har ökat efter betets frånvaro. På ön finns även taigatypskogarna hållmarkbarrskog och alvarskog.

Taigan hyser en rad hotade arter bland fåglar, mossor, lavar, svampar och evertebrater. Många av dessa arter är beroende av lång skoglig kontinuitet, gamla träd, flertalet trädarter, död ved, brandfält och förekomsten av olika skogliga successionsstadier. Torra och varma kalktallskogar har på Gotland visat sig hysa en mycket intressant fjärils- och skalbaggsfauna med många rödlistade arter. Bland rödlistade kärlväxter som ofta växer torrt på tunna jordar

kan nämnas röd skogslilja, alpnäcklar, tovsippa, nipsippa och alvarstånds. Bland förnasvampar är olika jordstjärnor mycket karaktäristiska, t.ex sträv jordstjärna samt andra speciella röksvampar som vit stjälröksvamp. Bland mykorrhizasvampar som kan växa i torr tallskog bör nämnas tex svartgrön spindelskivling, tallvaxskivling, vinrisk och lilaköttig taggsvamp.

Bevarandemål

Arealen av taiga (9010) ska vara minst 101,6 hektar.

Ett påtagligt inslag av gamla granar och tallar, grova träd samt död ved i form av torrträd, torrakor och lågor ska förekomma. Stående och liggande död ved av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier ska förekomma rikligt. Skogen ska vara flerskiktad. Skogen utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik och naturliga störningsprocesser, så som självföryngring och att trädindivider dör av naturliga orsaker, stormfällning, insektsangrepp, översvämningar och brand.

Området har en naturlig näringsnivå som är opåverkad av gödsling (förutom från betande djur). Vid ett eventuellt återinförande av betesdjur hålls de så långt som möjligt fria från avmaskningsmedel som innehåller makrocycliska laktoner (där avermectinerna ingår) eftersom det slår ut den dynglevande insektsfaunan.

En naturlig artsammansättning förekommer med frånvaro av arter som blivit klassade som invasiva. Typiska arter förekommer rikligt och visar inga tecken på bestående populationsnedgångar.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt.

1970 - Gotlandssippa, *Pulsatilla vulgaris* ssp. *gotlandica*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Gotlandssippa (*Pulsatilla vulgaris* ssp. *gotlandica*) förekommer endast på Gotland och är endemisk både för Gotland och Sverige. Totalutbredningen omfattar endast socknarna Ardre, Kräklingbo och Östergam på östra, mellersta Gotland. Arten är en underart av den mer förekommande backsippan (*Pulsatilla vulgaris*).

Gotlandssippan är en flerårig växt som förekommer i öppen gles tallskog. Den blommar i april och sprider sina frön med hjälp av vinden korta sträckor. Den skiljs från fastlandets backsippa (*Pulsatilla vulgaris*) genom att gotlandssippan har mer bredflikiga blad och något kortare, blekare och bredare hylleblad. Växten kräver ljus. Arten tros ha ökat sedan skogsbetet minskat, både när det gäller antalet individer och antalet lokaler. Sippan gynnas av flera extremt torra år då enbuskar dör av och minskar på så vis konkurrensen och ger utrymme för fler lämpliga växtplatser.

Arten är rödlistad i kategorin Sårbar (VU). Gotlandssippan är fridlyst. Mellan åren 2006 - 2010 ingick arten i ett åtgärdsprogram.

Bevarandemål

Gotlandssippa (1970) förekommer i området och visar inga tendenser till populationsnedgång. Växtens habitat hålls öppet och visar inga tecken på igenväxning som kan missgynna arten.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt, men kräver ett habitat som hålls förhållandevis öppet.

Dokumentation

ArtDatabanken. 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, Uppsala.

ArtDatabanken. 2018. Artfakta *Pulsatilla vulgaris* ssp. *gotlandica* Gotlandssippa. Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, Uppsala.

Cederberg, B. & Löfroth, M. (red.) 2000. Svenska djur och växter i det europeiska nätverket Natura 2000. – ArtDatabanken.

Ekstam, U. & Forshed, N. 1996. Äldre fodermarker. Naturvårdsverket förlag.

Ekstam, U. & Forshed, N. 2002. Svenska alvarmarker – historia och ekologi. I Naturvårdsverkets serie Skötsel av naturtyper. Naturvårdsverket förlag.

Kloth, J-H. & Lovén, U. 2001. Gotlands natur, en reseguide. Gotlands Fornsals förlag.

Länsstyrelsen i Gotlands län. 2005. Bevarandeplan för Natura 2000-område Herrgårdsklint SE0340131.

Naturvårdsverket. 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000.

Naturvårdsverket förlag.

Naturvårdsverket. 2003. Natura 2000 i Sverige. En handbok med allmänna råd. Naturvårdsverket förlag.

SkogForsk. 1991. Naturhänsyn i skogen.

Lagtexter

Art- och habitatdirektivet, Rådets Direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, officiell svensk översättning, version 01.01.2007.

7 kap. 27-29 §§ Miljöbalken (1988:808).

15-17 §§ Förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m.

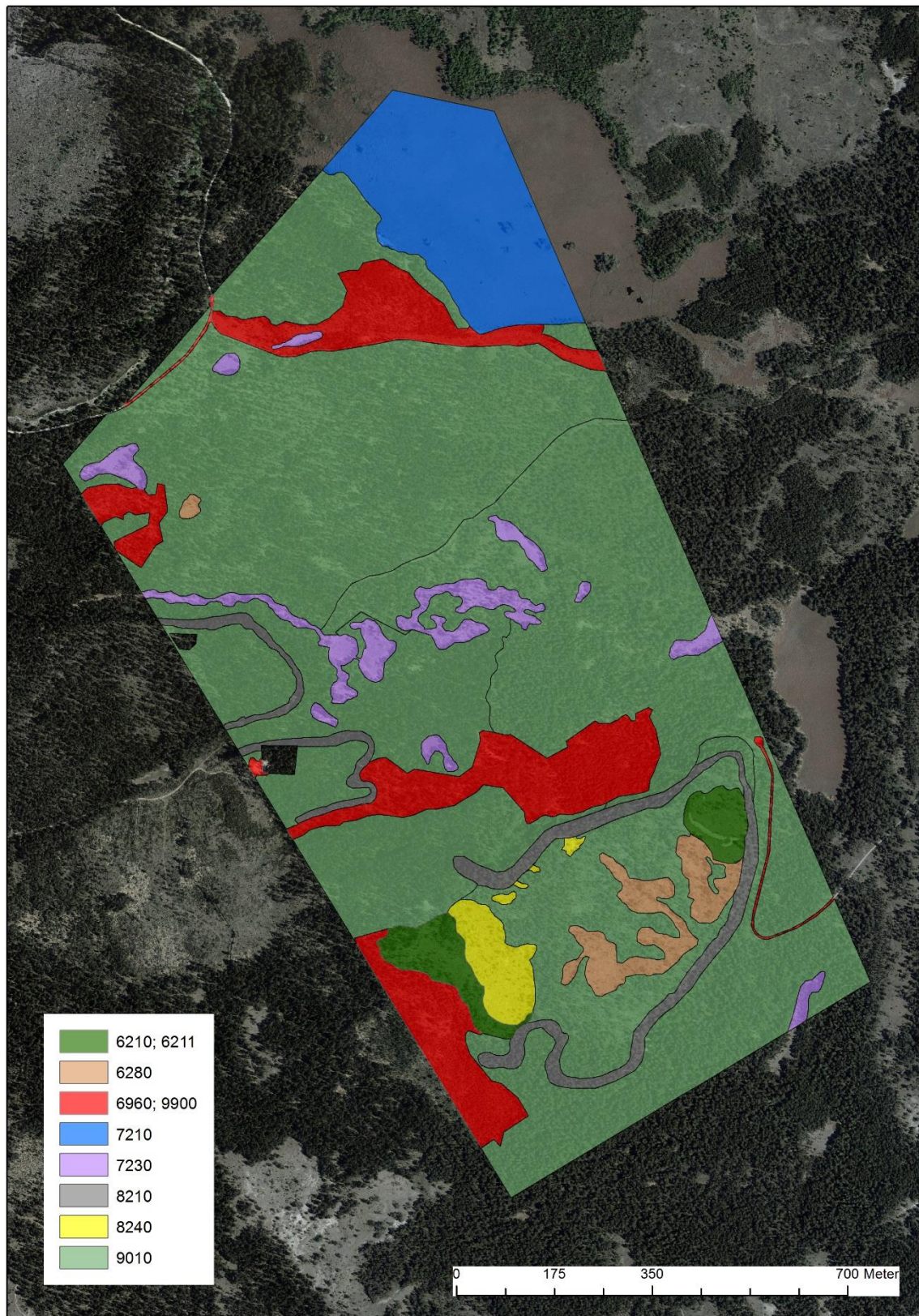
Bilagor

Bilaga 1. Karta, utbredning av naturtyper inom Natura 2000-området Herrgårdsklint.

Bilaga 2. Fynd av rödlistade arter i Natura 2000-området Herrgårdsklint.

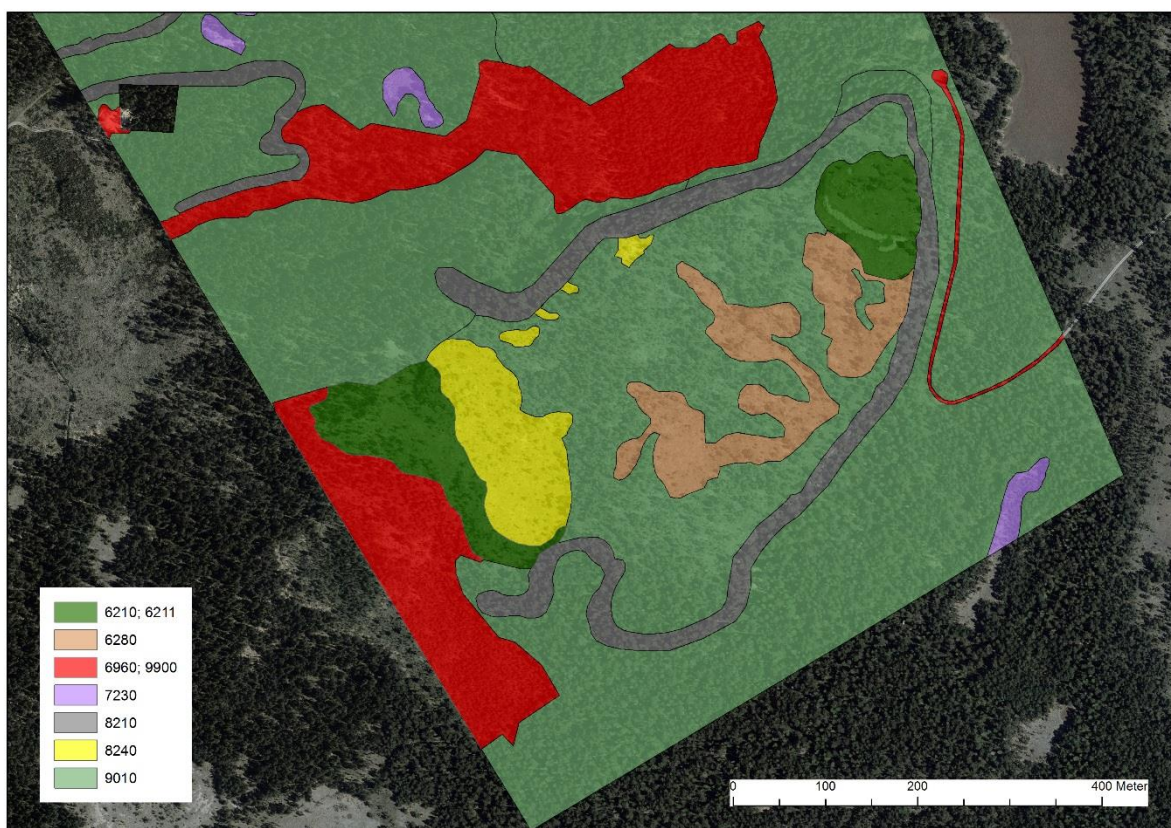

Bilaga 1. Karta, utbredning av naturtyper inom Natura 2000-området Herrgårdsklint

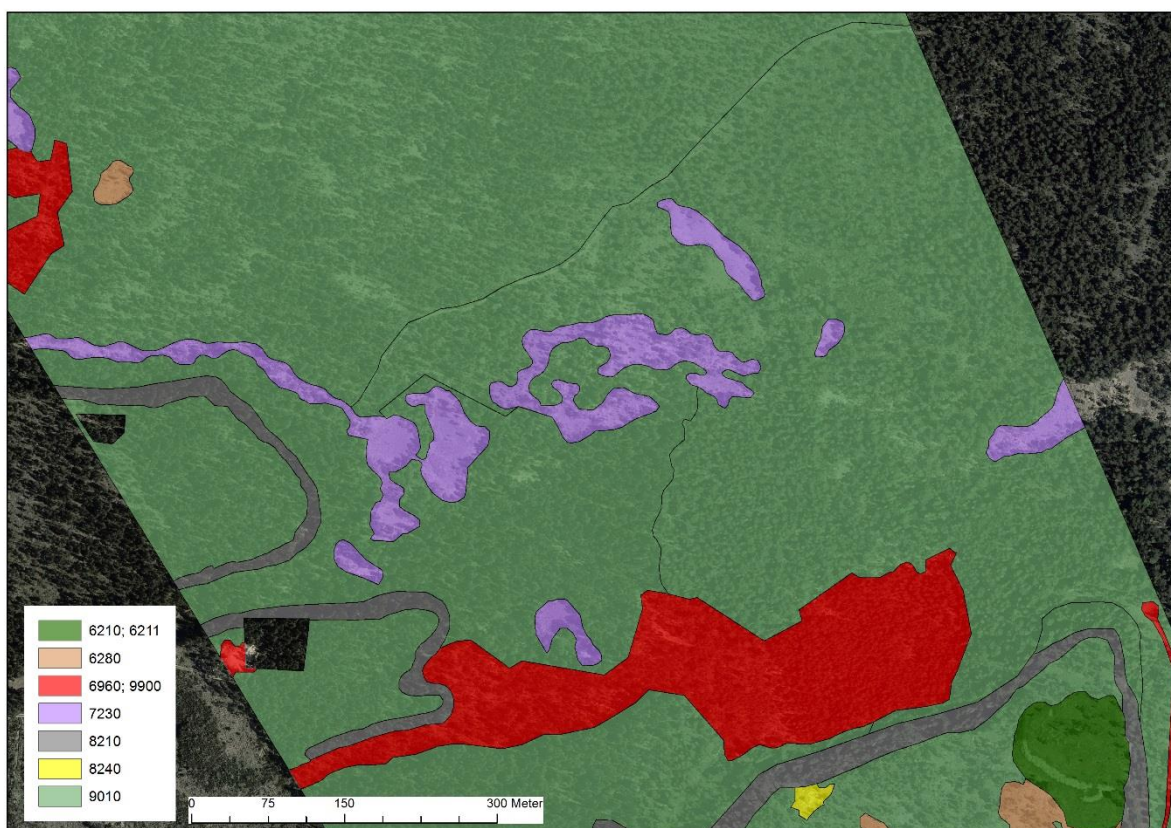

Natura 2000-området Herrgårdsklint med utbredning av naturtyperna: Kalkgräsmark (6210 och 6211), Alvar (6280), Agkärr (7210), Rikkärr (7230), Kalkbranter (8210), Karsthällmarker (8240) samt Taiga (9010). 6969 och 9900 avser områden av icke Natura-naturtyp.

Natura 2000-området Herrgårdsklint, södra delen, med utbredning av naturtyperna: Kalkgräsmark (6210 och 6211), Alvar (6280), Rikkärr (7230), Kalkbranter (8210), Karsthällmarker (8240) samt Taiga (9010). 6969 och 9900 avser områden av icke Natura-naturtyp.

Natura 2000-området Heerrgårdsklint, mellersta delen, med utbredning av naturtyperna: Kalkgräsmark (6210 och 6211), Alvar (6280), Rikkärr (7230), Kalkbranter (8210), Karsthällmarker (8240) samt Taiga (9010). 6969 och 9900 avser områden av icke Natura-naturtyp.

Natura 2000-området Herrgårdsklint, norra delen, med utbredning av naturtyperna: Alvar (6280), Agkärr (7210), Rikkärr (7230) samt Taiga (9010). 6969 och 9900 avser områden av icke Natura-naturtyp.

Bilaga 2. Fynd av rödlistade i Natura 2000-området Herrgårdsklint

Denna lista innehåller data som hämtats från Artportalen 2018-11-13 (<https://www.artportalen.se/>). Det kan finnas rödlistade arter i området som nämns men inte återfinns här, detta beror då på att de inte har rapporterats i Artportalen från området.

Fåglar

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Accipiter gentilis</i>	Duvhök	<i>NT</i>
<i>Aquila chrysaetos</i>	Kungsörn	<i>NT</i>
<i>Dryocopus martius</i>	Spillkråka	<i>NT</i>
<i>Emberiza schoeniclus</i>	Sävspurv	<i>VU</i>

Kärlväxter

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Goodyera repens</i>	Knärot	<i>NT</i>
<i>Helianthemum nummularium ssp. nummularius</i>	Ljus solvända	<i>NT</i>
<i>Hippocrepis emerus</i>	Gulkronill	<i>EN</i>
<i>Orobanche alba</i>	Timjansnyltrot	<i>NT</i>
<i>Polygala comosa</i>	Toppjungfrulin	<i>VU</i>
<i>Primula farinosa</i>	Majviva	<i>NT</i>
<i>Pulsatilla patens</i>	Nipsippa	<i>NT</i>
<i>Pulsatilla vulgaris ssp. Gotlandica</i>	Gotlandssippa	<i>VU</i>

Mossor

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Plasmodium striatum</i>	Kalksprötmossa	<i>VU</i>
<i>Seligeria acutifolia</i>	Nåldvärgmossa	<i>NT</i>

Lavar

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Gyalecta hypoleuca</i>	Liten stjärnfruktlav	<i>EN</i>
<i>Leptogium cyanescens</i>	Gråblå skinnlav	<i>EN</i>

Fjärilar

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Atrilata albofascialis</i>	Krisslesorgmott	<i>NT</i>
<i>Cupido minimus</i>	Mindre blåvinge	<i>NT</i>
<i>Lopinga achine</i>	Därgräsfjäril	<i>NT</i>
<i>Maculinea arion</i>	Svartfläckig blåvinge	<i>NT</i>
<i>Melitaea cinxia</i>	Ängsnätfjäril	<i>NT</i>
<i>Nemophora dumerilella</i>	Alvarantennmal	<i>NT</i>
<i>Parnassius apollo</i>	Apollofjäril	<i>NT</i>
<i>Photedes captiuncula</i>	Dvärgängsfly	<i>NT</i>
<i>Pyrausta nigrata</i>	Svart ljusmott	<i>NT</i>
<i>Spiris striata</i>	Streckhedspinnare	<i>VU</i>
<i>Zygaena filipendulae</i>	Sexfläckig bastardsvärmare	<i>NT</i>

Skalbaggar

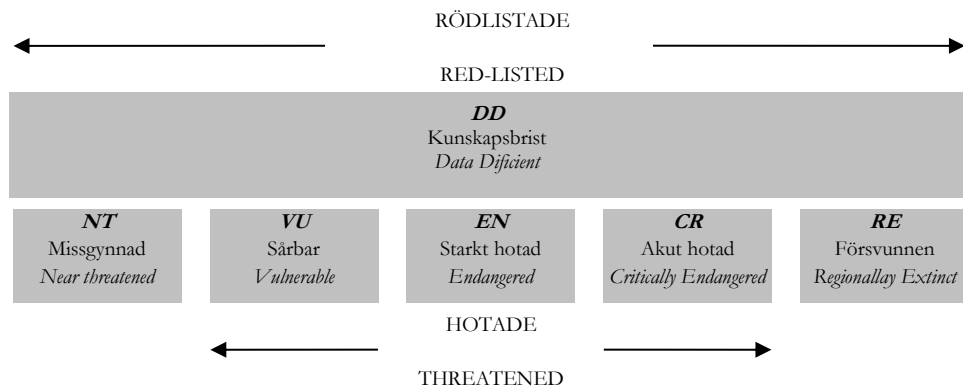
Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Ergates faber</i>	Smedbock	<i>NT</i>
<i>Etorofus pubescens</i>	Hårig blombock	<i>NT</i>
<i>Galeruca pomonae</i>		<i>NT</i>

Hopprätvingar

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Chrysobraon dispar</i>	Guldgräshoppa	NT

Grod- och kräldjur

Vetenskapligt namn	Svenskt namn	Hotkategori
<i>Coronella austriaca</i>	Hasselsnok	VU

Aktuella arters hotkategorier enligt den svenska rödlistan 2015.